

VENTJUNEN

Vraagwinkel in Biekorf 1963, 256.

Het gaat hier waarschijnlijk om het kansspel « een-en-twintigen », onder die naam te Oostende bekend en nog onder de laatste oorlog gespeeld.

Het werd gespeeld met een spel van 32 kaarten die de volgende puntenwaarde hadden :

zeven, acht, negen en tien resp. 7, 8, 9 en 10 punten ;
zot (boer) : 1 punt (2 boeren = 21 punten) ;
dame : 2 punten ;
heer : 3 punten ;
aas : 10 of 11 of 1 punt.

Ieder speler krijgt eerst een kaart, ook de deler of bankier. Naar gelang deze eerste kaart doet ieder speler een inzet, die dan door de bankier tegengezet wordt. Vervolgens krijgt ieder speler een tweede kaart. Heeft de bankier met zijn tweede kaart 21 punten, dan wint hij alle inzetten en wordt een nieuw spel begonnen. Is dit niet het geval, dan mag ieder speler die 21 behaalt inzet en tegenzet opstrijken. Heeft hij geen 21 punten met de tweede kaart, dan mag er een kaart bijgevoegd worden.

De eerste twee kaarten worden gedekt gehouden, maar de volgende gekregen kaarten worden « bloot », d.i. met de beeldzijde naar boven, gedeeld.

De speler mag kaarten vragen zoveel het hem belieft. Heeft hij 21 punten, krijgt hij inzet en tegenzet ; heeft hij meer dan 21 punten, dan is hij « boem » of verloren. Hij mag ook stoppen of « wachten » indien hij nog geen 21 punten heeft.

Heeft de speler na het delen van de tweede kaart twee kaarten van dezelfde waarde, dan mag hij op elke kaart een afzonderlijke inzet doen.

Heeft een speler 7 kaarten en nog geen 21 punten, dan is hij eveneens gewonnen.

Als laatste speelt de bankier. Behoudt hij 21 punten, dan strijkt hij alle nog voorhanden zijnde inzetten op ; heeft hij meer dan 21 punten, dan verliest hij alles en ook de « Bank », die op een volgende speler overgaat.

De bankier kan ook stoppen wanneer hij minder dan 21 punten heeft en, in dat geval, krijgen alle spelers die meer punten hebben dan de bankier, inzet en tegenzet ; wie minder punten heeft of evenveel als de bankier verliest zijn inzet.

Heeft de bankier met zijn tweede kaart samen 20 punten, dan moet hij dit aankondigen : de spelers zijn dan verplicht om te spelen tot 21 of tot ze « boem » zijn. Dit noemde men dan « Boem rukken ».

Oostende.

J. KLAUSING